

Salomons var allerede i Midten af Maj flyttet ud til deres Sommerbolig »Skovbakken«, en højtliggende Villa umiddelbart ved Kysten, en lille Times Rejse fra København. Allermindst een Gang om Ugen tog Per derud om Eftermiddagen og lod sig da undertiden overtale af Ivan til at blive der Natten over, saa de kunde følges til Byen den næste Morgen. At ikke alle i Familien var lige glade ved hans Besøg, og at navnlig Nanny oftere viste ham sin Ryg end sit Ansigt, efter at det var gaaet op for hende, at hun var forsmaaet, bekymrede ham ikke. Fra det Øjeblik, han var kommen til den Overbevisning, at det var Søsteren, han elskede, og havde gjort sig det klart, at han ikke forringede sine Fremtidsudsigter ved i dette Tilfælde at følge sin Tilbøjelighed, havde hans Blik og Tanke udelukkende kreset omkring Jakobe. Det undrede ham ikke engang længer, at han var kommen til at elske hende, endskønt hun med sin store Næse, sin Bleghed og sit trætte, lidende Udtryk var saa grundforskellig fra, hvad han hidtil havde anset for Idealet af Kvindeskønhed. Det Ord »dronningeagtig«, som han hin Aften havde hørt anvendt paa hende, havde ogsaa i den Henseende gjort Underværker. Han kunde sidde stille i en Krog og fortabe sig i Beundring over hendes Holdning eller hendes Bevægelser eksotiske Ynde. Han følte en forføngelig Glæde ved Synet af hendes Haands og Fods Li-